

تیتراژ امروز

سیاسی کاری اماراتی‌ها
و میزبانی مغرضانه جام ملت‌ها

نبرد پنهان با ایران و قطر

بررسی دلایل خروج آمریکا از شام
در گفت‌وگو با نماینده سابق
پارلمان سوریه

مقاومت، پیروز نهایی خاورمیانه بزرگ

اشغالگران، بلامتکلیف در شام
نگاهی به استراتژی ترامپ در فرآیند
خروج از سوریه و افغانستان

دادستان تهران از صدور حکم پرونده
در دادگاه بدوی خبر داد

حبس طولانی برای شهرام جزایری

انتقاد مشترک بان به معطلی غیر طبیعی
خودروساز برای ارسال دعوتنامه و زبان
۵۰ میلیون تومانی بابت تأخیر تحویل خودرو

تیپای سایپا

گزارش «وطن امروز» از استفاده مجدد رئیس جمهور آمریکا از شعار سریال «بازی تاج و تخت» علیه ایران و استهزای او توسط رسانه‌های آمریکایی

ترامپ! تو هیچی نمی‌دونی!

همیشه داستان‌ها منبع الهام خوبی برای زندگی، سیاست و روابط بین‌الملل بوده‌اند. بیشتر از اینکه تئوری‌های روابط بین‌الملل به کار سیاستمداران بیاید، این تاریخ بوده که سرلوحه آنها برای برخورد با سایر کشورها و ملل بوده است. اگر تاریخ بر پایه تجربیات انسانی شکل می‌گیرد اما افسانه‌ها بر اساس روایا و آرزوها و گاهی هم کابوس‌های جامعه بشری شکل گرفته است. مطمئناً متخصصان روابط بین‌الملل می‌دانند که باید فرق تاریخ و افسانه را دانسته و با اتکا به تاریخ از آرمان‌گرایی افراطی بر اساس افسانه‌ها بگریزند اما به نظر می‌رسد این روزها در سیاست آمریکایی همه چیز نه بر اساس واقعیات بیرونی، بلکه بر محور ترس‌ها و آرزوهای درونی

گزارش میدانی «وطن امروز» از سگ‌گردانی در سطح شهر
یک روز سگی همراه با ژاکلین و جسی!
شغل سگ‌گردانی با روزی ۱۵۰ هزار تومان درآمد

اولین شب‌ه سال نوی میلادی با تظاهرات ضد دولتی در فرانسه

شعار «مکرون دیکتاتور» در پاریس

سخنگوی دولت فرانسه: برخی جلیقه‌زدها برانداز هستند

می‌کند صرفاً به پرداختی‌های بشردوستانه (!) محدود می‌شود. از آنجایی که سهم هر فرد از بودجه عمومی دولت (شود. ۹۸)، از مجموع بهداشت و درمان در هر ماه حدود ۶۳ هزار تومان است^{۱۳} (که این رقم در بودجه سال ۹۷ حدود ۵۸ هزار تومان بوده است)^{۱۲}، در این راستا محقق نشدن بودجه سلامت از طرف دولت، افزایش هزینه‌ها را برای مردم به دنبال خواهد داشت.

یکی از نکات مهم هنگام تدوین بودجه، نگاه منطقی به درآمدها و هزینه‌هاست. اگر درآمدها بیش از اندازه غیرواقعی دیده شود - که در بودجه ۹۸ و بویژه در بودجه سلامت اینچنین است - دولت سال آینده با کسری بودجه مواجه خواهد شد. این موضوع آثار زیان‌بار و هزینه‌هایی را برای اقتصاد کشور سلامت جت‌اندن شده است. مابه‌التفاوت رقم تا ۲۶ هزار میلیارد تومانی که مطرح است، از محل ۳۶ هزار میلیارد تومان درآمد اختصاصی وزارت بهداشت تأمین خواهد شد.^{۱۰} با وجود ۳۶ هزار میلیارد تومانی که در شرایط تحریم و با بودجه نفتی برای طرح سلامت در نظر گرفته شده ولی وزیر وقت بهداشت خواستار افزایش این بودجه بود. این موضوع‌گیری‌ها واکنش‌هایی را نیز به دنبال داشته است. چنانکه سعید نمکی، معاون اسبق اجتماعی سازمان برنامه‌بودجه و سرپرست فعلی وزارت بهداشت و درمان می‌گوید: «اگر کسی فکر می‌کند افزایش ۴۰۰ درصدی بودجه سلامت نسبت به سال ۹۲ کم است و باید سهمی بیش از ۱۰ درصد از درآمد ناخالص ملی ارائه شود، جاهای دیگری را معرفی کند»^{۱۱}.

هزینه‌گزاران بر دوش مردم

وابستگی بالای طرح‌های وزارت بهداشت به بودجه عمومی دولت موجب شده است چشم‌انداز طرح تحول سلامت که مهم‌ترین آن کاهش هزینه‌های مردم بوده است، در حاله‌ای از ابهام قرار گیرد، چرا که از ۳۶ هزار میلیارد تومان بودجه سلامت، ۲۱ هزار میلیارد تومان معادل ۵۸ درصد آن به بودجه عمومی دولت که این بودجه نیز ۳۵ درصد آن به درآمدهای نفتی اتکا دارد، وابسته است. به نظر می‌رسد پیش‌بینی فروش ۱/۵ میلیون بشکه در روز و تحقق ۳۵ درصدی بودجه عمومی از درآمدهای نفتی؛ بنا بر شرایط تحریمی که ایران در آن به سر می‌برد ممکن نخواهد بود. گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نیز صادرات روزانه ۹۰۰ هزار بشکه نفت و میعانات گازی را نشان می‌دهد. ادعای عدم افزایش درآمدهای نفتی زمانی تقویت می‌شود که سازوکار مالی‌ای که اتحادیه اروپایی از آن یاد

یادداشت امروز

ظریف و باز هم فرافکنی

امید رامز

۲ مصاحبه اخیر آقای محمدجواد ظریف با روزنامه‌های خراسان و همشهری و اظهارات او در خصوص اهداف برجام و ذکر این سخن عجیب که هدف برجام مطلقاً اقتصادی نبوده است، حاوی تناقضات و دلالت‌های مهمی است که لازم است بازخوانی و بررسی شود. یکم - آقای ظریف می‌گویند: «ان زمان یک معادله‌ای درست شد بین اقدامات ما و اقدامات غربی‌ها، اقدامات ما هسته‌ای بود و اقدامات آنها اقتصادی، بنابراین در اینک غربی‌ها در انجام تعهدات خود کوتاهی کردند، شکی نیست... اما ایسن واقعیت به این معنی نیست که هدف از برجام اقتصادی بود. اصلاً این‌طور نیست. اینکه کسی بگوید هدف برجام اقتصادی بود با واقعیات و خطوط قرمزی که برای ما ترسیم شده بود، نمی‌سازد».

با عطف به این سخنان، بازخوانی برخی بیانات رهبر معظم انقلاب و اظهارات حسن روحانی و خود جناب ظریف می‌تواند به تبیین موضوع کمک کند. دوم خرداد ۹۷ رهبری در دیدار مسؤولان نظام فرمودند: «آقای رئیس‌جمهور گفتند واقعاً آمریکایی‌ها در این قضیه از لحاظ اخلاقی، از لحاظ حقوقی، از لحاظ آبروی سیاسی در دنیا شکست خوردند؛ خب بله! آمریکا بی‌آبرو شد؛ این یک واقعیتی است و در این تردیدی نیست اما من می‌خواهم این را مطرح کنم که آیا ما مذاکره را شروع کردیم برای اینکه آمریکا بی‌آبرو بشود؟ هدف مذاکره ما این بود؟ ما مذاکره را شروع کردیم برای اینکه تحریم‌ها برداشته بشود و شما ملاحظه می‌کنید که بسیاری از تحریم‌ها برداشته نشده است».

ایشان همچنین یکم فروردین ۹۴، چند روز مانده به توافق لوزان و چند ماه مانده به توافق نهایی وین فرمودند: «اینکه آمریکایی‌ها تکرار می‌کنند که ما قرارداد با ایران می‌بندیم، بعد نگاه می‌کنیم ببینیم اگر به قرارداد عمل کردند تحریم‌ها را برمی‌داریم، این حرف غلط و غیر قابل قبولی است؛ این را ما قبول نداریم. رفع تحریم‌ها جزو موضوعات مذاکره است، نه نتیجه مذاکرات؛ آن کسانی که دست‌اندرکار هستند، فرق این دو را بخوبی می‌فهمند. این یک خدعه آمریکایی است که می‌گویند قرارداد می‌بندیم، نگاه می‌کنیم به رفتارها، بعد تحریم‌ها را برمی‌داریم؛ این جور نیست؛ همین‌طور که مسؤولان ما صریحاً گفته‌اند و رئیس‌جمهور محترم صریحاً گفت، رفع تحریم‌ها باید بدون هیچ فاصله‌ای هنگام رسیدن به توافق انجام بگیرد، یعنی رفع تحریم جزء توافق است نه چیزی مترتب بر توافق».

این سخنان قابل تامل است؛ از این جهت که نشان می‌دهد «رفع تحریم‌ها» نه تنها می‌بایست جزء لاینفک توافق بوده باشد که در روز اجرای برجام اجرایی می‌شود و انجام تعهدات ایران را منوط به آن می‌کند، بلکه بیانگر فلسفه و پاسخ به چرایی نشستن ایران پای میز مذاکره است. این را روحانی نیز ۲۳ تیر ۹۴ تصریح تأیید می‌کند. روحانی که از نهای شدن توافق با ۵+۱ نوق‌زده می‌نظر می‌رسد، بلافاصله پس از اعلام توافق در کنفرانس خبری می‌گوید: «امس امروز به ملت شریف ایران اعلام می‌کنم طبق این توافق، در روز اجرای توافق، تمام تحریم‌ها، حتی تحریم‌های تسلیحاتی، موشکی هم به صورتی که در قطعنامه بوده، لغو خواهد شد. تمام تحریم‌های اقتصادی شامل مالی، بانکی، بیمه، حمل و نقل، پتروشیمی و فلزات گرانبها به طور کامل لغو خواهد شد و نه تعلیق»^۱. این البته غیر از وعده خریدن چرخ اقتصاد، بهبود وضعیت آب خوردن مردم، ورود میلیاردها دلار سرمایه خارجی و زبان ده‌ها میلیون دلاری به ازای هر روز تأخیر در توافق

ده‌ها وعده «اقتصادی» دیگر بود که توسط اعضای دولت و روزنامه‌های حامی آنها به جامعه پمپا می‌شد و حتی یک بار هم توسط آقای ظریف و اعضای ارشد تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای تکذیب نشد نه تنها تکذیب نشده، بلکه اولا سعی شد با وعده‌های اقتصادی حمایت افکار عمومی جلب شود و ثانیاً این وعده‌ها توسط خود اعضای مذاکره‌کننده نیز مطرح شد به طوری که خود جناب ظریف در جریان مذاکرات با آمریکایی‌ها در عمان در سال ۹۳ طی اظهارات مهمی گفته بود: «همه است غرب این مساله را بفهمد که تحریم‌ها هرگز به راه‌حلی برای این موضوع ختم نمی‌شود. تحریم‌ها بخشی از راه‌حل نیست».

روزنه

آخرین نفس‌های صهیونیست‌ها

محمود بشارتی

اخیراً رهبر کبیر انقلاب اسلامی در دیدار «ریاد التخاله» دبی‌رکل جهاد اسلامی فلسطین و هیات همراه تأکید کردند: «رژیم صهیونیستی که در ۲ جنگ قبلی با گروه‌های مقاومت، در برهه‌های بعد از ۲۲ روز و در برهه‌های دیگر بعد از ۸ روز درخواست آتش‌بس کرد، در آخرین درگیری، بعد از ۴۸ ساعت خواستار آتش‌بس شد و این، یعنی به زانو در آمدن رژیم غاصب صهیونیستی».

طی ۱۲ سال اخیر، یعنی درست پس از شکست رژیم اشغالگر قدس از حزب‌الله لبنان در جنگ ۳۳ روزه تابستان سال ۲۰۰۶ تاکنون، بارها مقامات این رژیم اشغالگر نسبت به ناتوانی در برابر قدرت مقاومت اذعان کرده‌اند. رژیم صهیونیستی متعاقب شکست در جنگ ۳۳ روزه و سپس جنگ‌های غزه در سال‌های ۲۰۰۸، ۲۰۱۰، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۴، از ورود به هرگونه منازعه‌ای با جبهه مقاومت هراس دارد. این هراس، خود را در سخنان و مواضع مقامات ارشد تل‌آویو نشان داده است.

اگوست سال ۲۰۱۷ میلادی، ژنرال «عمیر اشل» فرمانده بازنشسته نیروی هوایی رژیم صهیونیستی در گفت‌وگویی با شبکه دوم تلویزیون اسرائیل به بیان تجربیات و برآوردهای خود از قدرت نظامی این رژیم پرداخت. وی در این مصاحبه جنجالی اذعان کرد: «اسرائیل ناتوان تر و شکننده‌تر از آن است که بتواند در برابر موشک‌های حزب‌الله از عمق فلسطین اشغالی از بالاترین نقطه در شمال گرفته تا پایین‌ترین نقطه جنوب محافظت کند».